Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1899. Wydano i rozesłano dnia 30. Kwietnia 1899. Część V.

Nr. 32.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 10. lutego 1899, L. 7719, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Przemyślanach koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Przemyślańsko-Świrskiej na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5 lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Przemyślanach udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1894 Dz. u. kr. Nr. 41 koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Przemyślańsko-Świrskiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Przemyślanach przedłuża się na dalszy przeciąg pięciu lat prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Przemyślańsko-Świrskiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 10. lutego 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 33.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 17. lutego 1899, L. 7532, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Żywcu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Nr. 47 Dz. u. kr., ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Żywcu za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych w kwocie 53 ct. a dla dzieci 27 ct. dziennie, począwszy od 1. kwietnia 1899.

Lwów, dnia 17. lutego 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 34.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 4. marca 1899, L. 12.974, w przedmiocie egzaminów kwalifikacyjnych na urzędników miast i znaczniejszych gmin objętych ustawą z dnia 3. lipca 1896 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 51.

Wykonując postanowienia §. 54. ustawy z 3. lipca 1896 (Dz. u. i rozp. kraj Nr. 51) Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie wydaje w myśl rozporządzenia swego z dnia 20. maja 1898 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 88 z r. 1898) następujące przepisy co do egzaminów kwalifikacyjnych na sekretarzy, inspektorów policyi, kasyerów i kontrolorów.

§. 1.

Rozporządzenie Wydziału krajowego z dnia 20. maja 1898 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 88, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem określa, którzy sekretarze, inspektorowie policyi, kasyerowie i kontrolorowie względnie kandydaci na te posady, poddać się muszą egzaminowi kwalifikacyjnemu.

§. 2.

Przy egzaminie kwalifikacyjnym na posadę sekretarza miejskiego ma kandydat udowodnić znajomość administracyjnych ustaw, rozporządzeń i przepisów, dotyczących tak własnego jak i poruczonego zakresu działania gminy, które się do tej kategoryi gmin odnoszą.

Przy egzaminie kwalifikacyjnym na posadę inspektora policyi ma kandydat udowodnić dokładną znajomość ustaw, rozporządzeń i przepisów, dotyczących wykonywania policyi miejscowej w gminach tej kategoryi.

Przy egzaminie kwalifikacyjnym na posadę kasyera i kontrolora udowodnić ma kandydat dokładną znajomość instrukcyi rachunkowo-kasowej, wydanej przez Wydział krajowy dla tych gmin.

§. 3.

Prośby o przypuszczenie do egzaminu kwalifikacyjnego wnoszone być mają do Wydziału krajowego, który je załatwia po rozpatrzeniu przedłożonych dokumentów i wyznacza dzień egzaminu.

Jeżeli kandydat w służbie publicznej pozostaje, winien przedłożyć prośbę za pośrednictwem urzędu, przy którym pełni służbę.

§. 4.

Kandydaci na posadę sekretarza, inspektora policyi, kasyera i kontrolora, winni dołączyć do podania następujące dokumenta:

a) metrykę urodzenia;

b) świadectwo moralności;

c) jeśli kandydat w chwili podania się o przypuszczenie do egzaminu nie zostaje w służbie państwowej lub autonomicznej, także dowód, czem się trudnił i trudni;

d) świadectwo z odbytych nauk w szczególności:

1. świadectwo z ukończonej z dobrym postępem 4-klasowej szkoły ludowej — kandydaci na posadę sekretarzy gminnych w gminach: Baryż, Baranów, Błażowa, Bołszowce, Brzostek, Budzanów, Chodorów, Ciężkowice, Dobczyce, Dukla, Grzymałów, Jagielnica, Jaryczów, Jazłowiec, Kańczuga, Kozowa, Kulików, Łopatyn, Maków, Mikulińce, Muszyna, Niepołomice, Niżniów, Niżankowice, Niemirów, Olesko, Piwniczna, Pomorzany, Radziechów, Radomyśl, Rożniatów, Rozdół, Rozwadów, Rudniki, Sasów, Sieniawa, Skawina, Sokołów, Sucha, Tuchów, Tyczyn, Uhnów, Ustrzyki, Wilamowice, Wiśnicz, Zator, Zborów i Żurawno;

2. świadectwo z ukończego niższego gimnazyum lub z ukończonej szkoły wydziałowej — kandydaci na posady sekretarzy gminnych w innych gminach, objętych ustawą gminną z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. i rozp. kraj. Nr. 51 a wyżej nie wymienionych;

3. świadectwo z ukończonej z dobrym postępem czteroklasowej szkoły ludowej — kandydaci na posady kasyerów i kontrolorów;

4. świadectwo z ukończonej szkoły ludowej — kandydaci na posady inspektorów policyi.

§. 5.

Komisya egzaminacyjna na posady sekretarzy i inspektorów składać się ma z trzech członków, a mianowicie:

Członka Wydziału krajowego, jako przewodniczącego i dwóch egzaminatorów, z których jednego oznacza c. k. Namiestnictwo a drugiego Wydział krajowy.

Komisya egzaminacyjna na posady kasyerów i kontrolorów składać się ma również z trzech członków, a mianowicie członka Wydziału krajowego, jako przewodniczącego i dwóch egzaminatorów, których Wydział krajowy oznaczy.

§. 6.

Egzamin kwalifikacyjny odbywać się będzie pisemnie i ustnie, a mianowicie najpierw pisemnie a następnie ustnie.

§. 7.

Egzamin pisemny dla kandydatów na posadę sekretarza, może być przedsięwzięty także z kilkoma kandydatami równocześnie i odbywać się będzie w lokalnościach urzędowych Wydziału krajowego pod dozorem jednego z komisarzy egzaminacyjnych, przeznaczonego do tej czynności lub urzędnika Wydziału krajowego w sposób następujący: kandydatowi dostarczone będą odpowiednie księgi praw, zbiory ustaw i normaliów, wszelka zaś inna pomoc, jakoteż wszelkie rozmawianie kandydatów między sobą, lub z innemi osobami dopuszczone nie będzie. Przedmiotem pisemnych wypracowań stosownie do postanowień komisyi egzaminacyjnej będzie ułożenie relacyi do wyższej władzy, albo wydanie orzeczenia, albo rozwiązanie pytań z kilku gałęzi administracyi, a względnie policyi miejscowej.

Przy wyborze przedmiotów powinna komisya egzaminacyjna uważać na to, żeby zadania najdalej w przeciągu 8 godzin rozwiązane być mogły. Egzamin pisemny nie powinien trwać dłużej niż jeden dzień, a wypracowanie musi jeszcze tego samego dnia, zanim kandydat opuści lokalność urzędową, oddane być komisarzowi do dozoru ustanowionemu, który je niezwłocznie opieczętuje i odda przewodniczącemu komisyi. Przewodniczący udzieli je do przejrzenia komisarzom egzaminacyjnym przed ustnym egzaminem.

W analogiczny sposób odbywać się mają egzamina z kandydatami na inspektorów policyi z tą jednak modyfikacyą, że przedmiotem pisemnego wypracowania ma być ułożenie doniesienia na temat pewnego wydarzenia policyjnego, które poda przewodniczący komisyi egzaminacyjnej, przyczem należy uważać na to, ażeby kandydat mógł zadanie rozwiązać najdalej w 2 godzinach.

Przy egzaminach kwalifikacyjnych na posadę kasyera lub kontrolora przedmiotem opracowania być może albo założenie i kontowanie ksiąg, albo sporządzanie zamknięcia rocznego funduszów gminy lub kasy pożyczkowej.

§. 8.

Egzaminowanie ustne każdego kandydata z osobna trwać będzie około dwóch godzin. Komisya egzaminacyjna przekonać się powinna, czyli i w jakim stopniu kandydat posiada jasne pojęcie, dar osądzenia, bystrość i pra-

ktyczną wprawę. Kandydat będzie nadto szczegółowo egzaminowany z pisemnego wypracowania, które wykonał, ażeby z odpowiedzi nabrać przekonania o gruntowności i trafności, z jaką ten przedmiot ocenia.

§. 9.

Każdy komisarz egzaminacyjny powinien zadawać pytania.

Przewodniczącemu zostawia się do woli, czyli zechce wziąć udział w zadawaniu pytań. Zadane pytania mają być umieszczone w protokole prowadzonym przy egzaminie. Po ukończonym egzaminie należy przy każdem zapytaniu uczynić wzmiankę, czyli dana odpowiedź zadowoliła komisarza, który to pytanie zadał, przy końcu zaś protokołu należy umieścić zdanie komisyi co do wyniku egzaminu ustnego w całości.

Komisarze egzaminacyjni winni objawić na piśmie swoje zdanie co do wypracowań pisemnych, które im do rozpatrzenia udzielone zostały, a przy końcu protokołu dotyczącego pisemnych wypracowań należy zamieścić zdanie komisyi co do wyniku egzaminu pisemnego.

W razie różnicy zdań co do wyniku egzaminu pisemnego lub ustnego, rozstrzyga większość głosów komisyi.

§. 10.

Wypracowania pisemne wraz z protokołami egzaminacyjnymi przedłożone być mają Radzie Wydziału krajowego. Na podstawie tego przedłożenia orzeknie Wydział krajowy czyli kandydat złożył egzamin „z wyszczególnieniem“, „bardzo dobrze“ lub „dobrze“. W razie niepomyślnego wyniku egzaminu orzeknie Wydział czyli i w jakim terminie kandydat może być przypuszczony do powtórzenia egzaminu.

§. 11.

Wydział krajowy wydaje kandydatowi świadectwo stwierdzające złożenie egzaminu z wyszczególnieniem, bardzo dobrym lub dobrym skutkiem.

§. 12.

Jeżeli kandydat przystępował dwa razy bez skutku do egzaminu kwalifikacyjnego bądź na posadę sekretarza, lub inspektora policyi, bądź na posado kasyera lub kontrolora nie może być już więcej przypuszczony do egza-

minu tego działu, z którego egzamina dwukrotnie składał. O odmowie przypuszczenia do egzaminu należy zawiadomić urząd, przy którym kandydat w służbie pozostaje.

Lwów, dnia 4. marca 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 35.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 15. marca 1899 L. 2793|pr.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 8. marca 1899 raczył najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, powziętą na posiedzeniu z dnia 27. lutego 1899, co do przyjęcia przez kraj poręki za lokowane w galicyjskiej Kasie oszczędności we Lwowie wkładki.

Uchwała.

Art. I.

Kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem przyjmuje porękę za wkładki w galicyjskiej Kasie oszczędności, a mianowicie poręcza posiadaczom książeczek wkładkowych galicyjskiej Kasy oszczędności oprocentowanie odpowiadające statutom Kasy i wypłatę kapitału.

Art. II.

Poręka ta wchodzi w życie z chwilą zatwierdzenia przez c. k. Rząd tych zmian statutów Kasy, jakie Wydział krajowy uzna za potrzebne w interesie zabezpieczenia funduszu krajowego.

Art. III.

Skoro fundusz rezerwowy galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie, ulokowany w papierach pupilarne bezpieczeństwo mających, osiągnie wysokość 10% kapitału wkładkowego, może Sejm krajowy uchwalić, że porękę określoną w Art. I. uznaje za wygasłą.

Art. IV.

Jak długo trwa gwarancya kraju w Art. I. określona, nie może stan kapitałów wkładkowych w galicyjskiej Kasie oszczędności ulokowanych przewyższać sumy 35 milionów złr. w. a. (70,000.000 koron).

Suma ta może być podwyższoną tylko na podstawie uchwały Sejmu krajowego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości, wskutek reskryptu Pana Ministra spraw wewnętrznych z dnia 10. marca 1899 L. 1866/M. I.

Piniński w. r.

Nr. 36.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 9. marca 1899, L. 14.840, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Białej na dalszy pobór opłaty gminnej od czynszów najmu.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na mocy §. 87. ust. z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24 gminie miasta Białej na dalszy pobór opłaty gminnej od czynszów najmu po 4 ct. w. a. od każdego urzędownie sprawdzonego złotego w. a. czynszu najmu na dalszych sześć lat, począwszy od 1. stycznia 1899. Powyższa jednak opłata gminna może być pobieraną tylko pod warunkami poszczególnionymi w ustawie z 2. marca 1887 Nr. 27 Dz. ust. kraj.

Lwów, dnia 9. marca 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.

Nr. 37.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. marca 1899, L. 1002|pr., o ustanowieniu prowizoryum budżetowego na rok 1899.

Na mocy Najwyższego upoważnienia Jego ces. i król. Apostolskiej Mości z dnia 17. grudnia 1898 i wskutek reskryptu Jego Ekscellencyi Pana Ministra spraw wewnętrznych z dnia 23. stycznia 1899 L. 1165 podaje się niniejszem do powszechnej wiadomości, że na podstawie uchwały Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z 30. grudnia 1898, ustanawiającej prowizoryum budżetowe na rok 1899, pobierane będą od 1. stycznia do 30. czerwca 1899 następujące dodatki na fundusz krajowy:

a) dodatek do podatku gruntowego, domowo-czynszowego. domowo-klasowego i do 5% podatku od domów wolnych od podatku w miastach, w wysokości 60 ct. od każdego złotego w walucie austryackiej całej przypisanej należytości tych podatków; w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim wszakże ma się pobierać ten dodatek do podatków w tym ustępie ad *a)* wymienionych w wysokości 46 ct. od każdego złotego w walucie austryackiej całej należytości tych podatków;

b) dodatek do bezpośrednich podatków osobistych, ustanowionych ustawą z dnia 25. października 1896 Nr. 220 Dz. u. p. z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego w wysokości 66 centów od każdego złotego w walucie austryackiej całej przypisanej należytości tych podatków nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. listopada 1858 Nr. 220 Dz. p. p.; w mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim wszelako ma się pobierać ten dodatek do podatków w niniejszym ustępie ad *b)* wymienionych w wysokości 52 centów od każdego złotego w walucie austryackiej całej należytości tych podatków.

Piniński w. r.

Nr. 38.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 18. lutego 1899, L. 8545, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszowsko-Kolbuszowskiej na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Kolbuszowej udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 19. marca 1894 Dz. u. kr. Nr. 40 koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszowsko-Kolbuszowskiej na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Rzeszowsko-Kolbuszowskiej, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 39.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 18. lutego 1899 L. 8787, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Dąbrowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Dąbrowa-Żabno-Otfinów i Szczucin-Otałęż na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Dąbrowej udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. kwietnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 35 koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Dąbrowa-Żabno-Otfinów i Szczucin-Otałęż na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Dąbrowej przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drogach powiatowych Dąbrowa-Żabno-Otfinów i Szczucin-Otałęż, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

1. Na drodze powiatowej Dąbrowa-Otfinów-Otałęż na jednej stacyi:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

2. Na drodze powiatowej Szczucin-Otałęż na jednej stacyi:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, drogowego 2 (dwa) ct., mostowego 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych drogowego 1 (jeden) ct., mostowego 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego drogowego $^1/_2$ (pół) ct., mostowego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 40.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, z dnia 18. lutego 1899 L. 8544, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kolbuszowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Kra-

kowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Kolbuszowej udzielonej Najwyższem postanowieniem z dnia 14. kwietnia 1894 Dz. u. kr. Nr. 35 koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Kolbuszowej przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Kolbuszowa-Sokołów, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 18. lutego 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w r.

Członek Wydziału krajowego:
Antoni Jaxa Chamiec w. r.

Nr. 41.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi z dnia 29. marca 1899, do L. 11.009/99 tyczące, się ustanowienia jezdnego pocztowego za czas od 1. kwietnia 1899 do 30. września 1899.

Jezdne pocztowe od jednego konia na przestrzeń jednego miryametra ustanawia się na czas od 1. kwietnia do końca 30. września 1899 w sposób następujący:

W dawniejszym obwodzie	Za Jazdę			
	extra pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Kołomyja i Czortków	—	94	—	78
Przemyśl, Złoczów, Sambor, Stanisławów i Brzeżany	—	96	—	80
Tarnopol, Lwów, Żółkiew i Stryj	—	98	—	82
Tarnów, Rzeszów, Nowy-Sącz i Sanok . . .	1	1	—	84
Kraków i Wadowice	1	3	—	86

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego, przypadającego na jednego konia i miryameter.

Poczestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione.

Lwów, dnia 29. marca 1899.

Seferowicz w. r.

Nr. 42.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 31. marca 1899, L. 19.675, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jarosławia na pobór 100% dodatku do podatku konsumcyjnego od wina.

Na mocy §. 86. ustawy z dnia 13. marca 1899 Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Jarosławia na pobór przez lat pięć, począwszy od roku 1899 do końca roku 1903 dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina w wysokości 100% z tem jednakże zastrzeżeniem, że gminie nie wolno żądać tego dodatku za czas ubiegły przed wydaniem niniejszego rozporządzenia.

Lwów, dnia 31. marca 1899.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Adolf Vayhinger w. r.